

Nem velünk fogja elkezdni a kivételezést Svájc

2013. január | 07:00

Az utóbbi évek azt mutatják, hogy a kormányok mindig nagy hévvel indultak neki az adózási célzatú tárgyalásoknak Svájccal, ezek viszont később mindig felpuhultak, és minden bizonnyal Magyarország esetében is erre lehet majd számítani. A legnagyobb birkózás azon lesz, hogy a kinti jogilag nem tiszta vagyonokat miként tudjuk majd megadóztatni, azt azonban el kell fogadnunk, hogy az alsó hangon is 700 milliárd forintos vagyon fele tiszta forrású. A kormány elhatározott célja, hogy a hazai jogszabályi környezet megváltoztatásával a külföldi vagyontranszfer megnehezítse. Ehhez a kedvező adórendszer mellett kiszámítható politikai, gazdasági és jogszabályi környezet szükséges.

Sokat akar a szarka, de nem bírja a farka

Kedden tartott Lázár János háttérbeszélgetést a svájci bankszámlák felderítése ügyében, itt megerősítésre került, hogy vegyíteni akarja a kormány a nemzetközi megállapodásokat, egyrészt el akarja érni, hogy minden magyar svájci bankszámla nyilvános legyen, másrészt visszamenőlegesen meg akarja adóztatni az ott elhelyezett vagyonokat, ráadásul a jövőbeli jövedelmek (hozamok) után is megfelelő adóbevételt vár el. Tehát egyszerre egy vagyoni- és egy jövedelmi (forrás) adót is ki kíván vetni a kormány.

2013.01.16 13:45 Svájcban keresi a kormány az eltűnt magyar pénzeket

2013.01.18 10:06 Bottal üthetjük a svájci bankszámlák nyomát

2013.01.22 13:54 Lázár: a világ egyik legnagyobb offshore vesztese az ország

Az általunk megkérdezett, de névtelenséget kérő privát banki vezetők szerint, ha ténylegesen egy ilyen listával állítunk a svájciak elé, akkor annak biztos bukás lesz a következménye, a feltüntetett elvárásokat maradéktalanul nem fogja teljesíteni a másik fél. Ennek nemcsak az az oka, hogy a mi érdekérvényesítő képességünk kisebb, mint például Amerikának, Németországnak vagy éppen Nagy-Britanniának, hanem az is, hogy ha éppen nekünk engedne Svájc, akkor mindenki joggal kopogtathatna az ajtójukon hasonló követeléssel.

Az teljesen igaz, hogy az elmúlt években jelentősen gyengült és puhult a híres svájci banktitok intézménye, azonban oda még nem jutottunk el, hogy ezt teljesen feladják. A svájci gazdaság egyik alappillére jelenti a pénzügyi szektor és az ahhoz társuló diszkréció, ehhez pedig lehetőségeikhez mérten a végsőig ragaszkodni fognak. Akkor fordulhatna meg ez a reláció, ha európai vagy esetlegesen világméretű megegyezésre kerülne sor, és közösen lépnének fel az országok az offshore központ ellen. Ennek viszont kicsi az esélye.

A piszkos anyagiak

A kezdeti felfokozott hangulat érthető a kormányzat részéről, a Svájcban tárolt vagyonok komoly összeget tesznek ki, minisztériumi becslések szerint alsó hangon 700 milliárd forint lehet kint csak bankszámlákon és likvid eszközben, például betétekben és kötvényekben. Az EU kamatadó direktívát már jelenlegi is alkalmazzák a svájci-magyar viszonylatban, a számlák névtelenségéért cserébe a 16%-os magyar kulcs helyett 35%-os kulccsal kell leadózni a jövedelmeket, ezekből viszont mindössze néhány milliárd forint bevétele származik a kormánynak. Miközben, ha azt vesszük, hogy több százmilliárd forint hagyta el korábban az országot, amelyre sok esetben nem fizették meg a közterheket, akkor nyilvánvaló, hogy a kormány célja a pénzek felderítése, nagyobb összegre ugyanis innen lehet számítani.

Az EU kamatdirektíva alapján befolyó bevétel (mrd Ft.) a svájci bankszámlák jövedelmei után									
Vagyon (mrd Ft.)	Betéti kamatláb								
	0,2%	0,4%	0,6%	0,8%	1,0%	1,2%	1,4%	1,6%	1,8%
600	0,3	0,6	0,9	1,3	1,6	1,9	2,2	2,5	2,8
650	0,3	0,7	1,0	1,4	1,7	2,0	2,4	2,7	3,1
700	0,4	0,7	1,1	1,5	1,8	2,2	2,6	2,9	3,3
750	0,4	0,8	1,2	1,6	2,0	2,4	2,8	3,2	3,5
800	0,4	0,8	1,3	1,7	2,1	2,5	2,9	3,4	3,8
850	0,4	0,9	1,3	1,8	2,2	2,7	3,1	3,6	4,0
900	0,5	0,9	1,4	1,9	2,4	2,8	3,3	3,8	4,3
950	0,5	1,0	1,5	2,0	2,5	3,0	3,5	4,0	4,5
1000	0,5	1,1	1,6	2,1	2,6	3,2	3,7	4,2	4,7

Forrás: Portfolio.hu

A legnagyobb gond azzal van, hogy a Svájcban lévő 700-1000 milliárd forintos vagyon egésze nem vonható be a visszamenőleges adóztatás alá, hiszen körülbelül a pénzek fele olyan forrásból származik, ami jogilag teljes mértékben védhető. Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy képzett adótanácsadók és jogászok szolgálták ki az ügyfeleket, olyan bombabiztos adóstruktúrák jöttek létre, amelyeket nem lehet megfogni, hiszen a jogszabályok kiskapuit használták ki az ügyfelek. És akkor még nem is beszéltünk azokról a pénzekről, amelyek egyszerűen a földrajzi diverzifikáció miatt mentek külföldre. Elképzelhető, hogy ezek az ügyfelek is anonimitásban vannak jelenleg, viszont ha rosszabbra fordulna a helyzet, akkor ők tudnák bizonyítani, hogy nem követtek el vétséget.

EU kamatadó direktíva

A 2005 közepétől életbe lépő direktíva szabályozza az Európai Unióban a megtakarítások adóztatását, amennyiben a kamatfizetés egy olyan országban történik, amelyik nem azonos a számlatulajdonos bejelentett lakhelyével. A direktíva előnye, hogy az EU tagállamok közötti automatikus adóinformáció-cserének köszönhetően az otthoni adókulcs szerint adózhatja le a (bizonyos betétek, kötvények, befektetési jegyek) jövedelmét az ügyfél a külföldi számlája után. A direktívát elvileg mindegyik tagországnak el kellett volna fogadnia, viszont a 27 országból három (Ausztria, Belgium, Luxemburg) nem fogadta el, a banktitok intézményének megvédésére hivatkozva. Az automatikus információcsere hiányában, ezekben az országokban a jövedelmekre egyre növekvő mértékű forrásadót vetettek ki, amelynek a mértéke 2011. július eleje óta 35%. Ebben az esetben arról van szó, hogy a szolgáltató nem ad ki adatot az ügyfelei után az adóhatóságnak, viszont az ügyfelek jövedelmei után számított forrásadót egy

összegben átutalják az illetékes hatóságnak. A forrásadó 75%-át megkapja az ügyfél lakóhelye szerinti ország, míg a maradék 25% a kifizető országot illeti meg. Több nem-EU ország is hasonló kivételek mellett fogadta el a direktívát, többek között ide tartozik Svájc is.

Ily módon az optimistább becslések szerint is a vagyon fele keletkezhetett szürke vagy teljesen feketejövedelemből. Számtalan formája volt annak, hogy valaki a pénzét elrejtse az adóhatóságok üldöző tekintete elől, az egyik ilyen lehetőség egy offshore cég létrehozása volt, amelynél szinte lehetetlen felfedni a valódi tulajdonos kilétét. Ezt meghaladóan a cégeknek van menekülési útja is, ha úgy látják viszonylag rugalmasan meg tudják változtatni a székhelyüket - hangsúlyozták a privát banki vezetők.

Mindent egybevetve nem racionális abban reménykedni, hogy a teljes vagyon után tudunk adót beszedni az általunk elvárt, átlagosan 35%-os mértékben. Sokkal valószínűbb, hogy egy ilyen forgatókönyv esetén csak a vagyonok negyede vagy még annál is kisebb része után lehetne bevételhez jutni. Vélhetően ezt a helyzetet látták be a korábban az ösvényt letaposó európai országok is, amikor Svájccal egyezséget kötöttek, és belementek abba, hogy bizonyos egyszeri adófizetés megfizetése mellett gyakorlatilag adóamnesztiát adjanak az ügyfeleknek.

Itt az ideje a paradigmaváltásnak?

A külföldön tartott pénzek felkutatása miatt nagy nyomás nehezől a pénzügyi központként nyilvántartott Svájcra. Egy ilyen helyzetben nekünk is lépni kellett, főleg azért, mert nagyon nagy problémát okoz az ellenőrizetlen keretek között folytatott külföldi vagyontranszfer az országban. Az mindenképpen jó dolog, hogy végre az offshore vagyonok felderítése esetében az élvonalba tartozunk, azonban akkor lehetünk igazán hatékonyak, ha hosszabb távra gondolva paradigmaváltást hajtunk végre, és nem akkor, ha arra koncentrálnak, hogy gyors sikereket érjünk el, hiszen az hiú ábránd.

A kormány által hangoztatott adóamnesztia jó próbálkozás volt a külföldi vagyonok visszacsábítása érdekében, viszont itt is hiba csúszott a számításba, hiszen az ügyfelek nem tudták, hogy mi lesz abban az esetben, ha nem élnek az adóamnesztiával. Nem láthatták előre, hogy a kormány ennyire erőteljesen gátat akar szabni a vagyontranszfernek, és hogy fel akarja számolni a külföldi bankszámlák anonimitását. Ennek fényében nem is lehet csoda, hogy a statisztikák szerint 100 milliárd forint alatti összeg mozdulhatott meg, miközben ennek a 20-szorosa van külföldön, és csak Svájcban legalább 700 milliárd forint. Pontosan ezért itt lenne az idő arra, hogy a kormány, a magán és az üzleti szféra partneri viszonyt alakítson ki. Ennek a feltétele, hogy világos és hosszú távon konstans szabályok legyenek meghatározva, az ügyfelek érezzék, hogy a feltételek kiszámíthatóak és annak betartásához ragaszkodnak - vélte Karagich István, a Blochamps vezetője.

Nincs egyszerű dolga a kormánynak, több évtizedes gyakorlatot kell megtörnie, 2010-ig ugyanis szinte semmilyen akadálya nem volt annak, hogy valaki külföldre vigye a pénzét, a társadalom széles körében egy bevett gyakorlat alakult ki. Még manapság sem kell egy külföldi számla nyitásakor azt kötelezően bejelenteni a hatóságokhoz, és ha ezt kiegészítjük a nagyon rossz adófizetési morállal, a korrupcióval és az adócsaláshoz való általános társadalmi hozzáállással, akkor világossá válik, hogy nagyon nehéz időszak elé néz a kormány. A fő probléma, hogy ezeket a beidegződéseket nem lehet néhány év alatt megváltoztatni, erre mindenképpen hosszabb időszakot kell szánni, és az onshore (belföldi) politikai, jogi és gazdasági környezetnek is támogatónak kell lennie.